

[Нови Завјет](#)

Солуњанима посланица прва светога апостола Павла.

Глава I.

Од Павла и Силвана и Тимотија цркви Солунској у Богу оцу и Господу Исусу Христу: благодат вам и мир од Бога оца нашега и Господа Исуса Христа.

2. Захваљујемо Богу свагда за све вас спомињући вас у молитвама својима,

3. И спомињући без престанка ваше дјело вјере, и труд љубави, и трпљење нада Господа нашега Исуса Христа, пред Богом и оцем нашијем,

4. Знајући, браћо љубазна, од Бога избор ваш.

5. Јер јеванђелије наше не би к вама само у ријечи него и у сили и у Духу светоме, и у великом признању, као што знате какови бисмо међу вама вас ради.

6. И ви се угледасте на нас и на Господа примивши ријеч у великој невољи с радошћу Духа светога,

7. Тако да постадосте углед свима који вјерују у Маћедонији и у Ахаји.

8. Јер се од вас промче ријеч Господња не само у Маћедонији и Ахаји, него и у свако мјесто изиђе вјера ваша у Бога тако да нам није тријебе што говорити.

9. Јер они обзнањују за вас какав улазак имасмо к вама, и како се обратисте Богу од идола, да служите Богу живу и истину,

10. И да чекате сина његова с небеса којег васкрсе из мртвијех, Исуса, који нас избавља од гњева који ће доћи.

Глава II.

Јер сами знате, браћо, улазак наш к вама да не би узалуд;

2. Него пострадавши прије и осрамоћени бивши, као што знате, у Филиби, ослободисмо се у Богу својему казивати вама јеванђелије Божије с великом борбом.

3. Јер утјеха наша није од пријеваре, ни од нечистоте, ни у лукавству;

4. Него како нас окуша Бог да смо вјерни да примимо јеванђелије, тако говоримо, не као људима угађајући него Богу који куша срца наша.
5. Јер нигда из ласкања не говорисмо к вама, као што знате, нити из узрока лакомства: Бог је свједок;
6. Нити тражећи од људи славе, ни од вас, ни од другијех.
7. Могли смо вам бити на досаду, као Христови апостоли; али бисмо кротки међу вама, као што дојилица његује своју дјецу.
8. Тако смо вас радо имали да смо готови били дати вам не само јеванђелије Божије, него и душе своје, јер сте нам омиљели.
9. Јер памтите, браћо, труд наш и посао: јер дан и ноћ радећи да не досадимо ни једноме од вас, проповиједасмо вам јеванђелије Божије.
10. Ви сте свједоци и Бог како свети и праведни и без кривице бисмо вама који вјерујете,
11. Као што знате да свакога вас као отац дјецу своју
12. Молисмо и утјешавасмо, и свједочисмо вам да живите као што се пристоји Богу, који вас је призвао у своје царство и славу.
13. Тога ради и ми захваљујемо Богу без престанка што ви примивши од нас ријеч чувења Божијега примисте не као ријеч човјечију, него (као што заиста јест) ријеч Божију, која и чини у вама који вјерујете.
14. Јер ви, браћо, прођосте као цркве Божије које су у Јудеји у Христу Исусу; јер тако и ви пострадасте од својега рода као и они од Чивута,
15. Који убише и Господа Исуса и пророке његове, и који нас истјераше, и Богу не угодише, и који се свијем људима противе,
16. И забрањују нам казивати незнабошцима да се спасу, да испуне гријехе своје свагда; али на пошљетку дође гњев на њих.
17. А ми, браћо, осиротјевши за вама неко вријеме лицем а не срцем, већма хићасмо да видимо лице ваше с великом жељом.
18. За то шћадијасмо да дођемо к вама, ја Павле једном и другом, и забрани нам сотона.
19. Јер ко је наш над или радост, или вијенац славе? Нијесте ли и ви пред Господом нашијем Исусом Христом о његову доласку.
20. Јер сте ви наша слава и радост.

Глава III.

За то не могући више трпљети наумисмо сами остати у Атини,

2. И посласмо Тимотија, брата својега и слугу Божијега, и помагача својега у јеванђелију Христову, да вас утврди и утјешу у вјери вашој;
3. Да се нико не смете у овијем невољама; јер сами знате да смо на то одређени.

4. Јер кад бијасмо код вас казасмо вам напријед да ћемо падати у невоље, које и би, и знате.
5. Тога ради и ја не могући више трпљети послах да познам вјеру вашу, да вас како не искуша кушач, и да узалуд не буде труд наш.
6. А сад кад дође Тимотије к нама од вас и јави нам вашу вјеру и љубав, и да имате добар спомен о нама свагда, желећи нас видјети, као и ми вас,
7. За то се утјешисмо, браћо, вама у свакој жалоста и невољи својој вашом вјером;
8. Јер смо ми сад живи кад ви стојите у Господу.
9. Јер како хвалу можемо дати Богу за вас, за сваку радост, којом се радујемо вас ради пред Богом својијем?
10. Дан и ноћ молимо се Богу преизобилно да видимо лице ваше, и да испунимо недостатак вјере ваше.
11. А сам Бог и отац наш и Господ наш Исус Христос да управи пут наш к вама.
12. А вас Господ да умножи, и да имате изобилну љубав један к другоме и к свима, као и ми к вама,
13. Да би се утврдила срца ваша без кривице у светињи пред Богом и оцем нашијем, за долазак Господа нашега Исуса Христа са свима светима његовијем. Амин.

Глава IV.

Даље, браћо, молимо вас и свјетујемо у Христу Исусу, као што примисте од нас, како вам треба живљети и угађати Богу, као што живите, да бивате све изобилнији.

2. Јер знате какве вам заповијести дадосмо кроз Господа Исуса.
3. Јер је ово воља Божија, светост ваша, да се чувате од курварства,
4. И сваки од вас да зна држати свој суд у светињи и у части,
5. А не у сласти жеља, као и незнабошци, који не познају Бога;
6. И да не преступате и закидате у ствари брата својега; јер ће Господ покајати све то, као што вам и прије казасмо и посвједочисмо.
7. Јер Бог нас не дозвољава на нечистоту, него у светост.
8. Који дакле одбацује, не одбацује човјека него Бога, који је дао светог Духа својега у вас.
9. А за братољубље не требујете да вам се пише, јер сте сами од Бога научени да се љубите међу собом,
10. Јер то чините са свом браћом по цијелој Маћедонији. Али вас молимо, браћо, да још изобилније чините,

11. И да се љубазно старате да сте мирни, и да гледате свој посао, и да радите својим рукама, као што вам заповједисмо;
12. Да се владате поштено према онима што су на пољу, и да од њих ништа не потребујете.
13. Не ћу вам пак затајати, браћо, за оне који су умрли, да не жалите као и остали који немају нада.
14. Јер ако вјерујемо да Христос умрије и васкрсе, тако ће Бог и оне који су умрли у Исусу довести с њим.
15. Јер вам ово казујемо ријечју Господњом да ми који живимо и останемо за долазак Господњи, не ћемо претећи онијех који су помрли.
16. Јер ће сам Господ са заповијешћу, с гласом аранђеловијем, и с трубом Божијом сићи с неба; и мртви у Христу васкрснуће најприје;
17. А по том ми живи који смо остали, заједно с њима бићемо узети у облаке на сусрет Господу на небо, и тако ћемо свагда с Господом бити.
18. Тако утјешавајте један другога овијем ријечима.

Глава V.

- А за часе и времена, браћо, није вам тријебе писати;
2. Јер сами знате јамачно да ће дан Господњи доћи као лупеж по ноћи.
 3. Јер кад реку: мир је, и нема се шта бојати, онда ће изненада напасти на њих погибао као бол на трудну жену; и не ће утећи.
 4. Али ви, браћо, нијесте у тами да вас дан као лупеж застане.
 5. Јер сте ви сви синови видјела и синови дана: нијесмо ноћи нити таме.
 6. Тако дакле да не спавамо као и остали, него да пазимо и да будемо тријезни.
 7. Јер који спавају, у ноћи спавају, и који се опијају у ноћи се опијају.
 8. Али ми који смо синови дана да будемо тријезни и обучени у оклоп вјере и љубави, и с кацигом нада спасенија;
 9. Јер нас Бог не постави за гњев, него да добијемо спасеније кроз Господа својега Исуса Христа,
 10. Који умрије за нас да ми, стражили или спавали, заједно с њим живимо.
 11. Тога ради утјешавајте један другога, и поправљајте сваки ближњега, као што и чините.
 12. Молимо вас пак, браћо, придознајте оне који се труде међу вама, и настојнике своје у Господу, и учитеље своје,
 13. И имајте их у изобилној љубави за дјело њихово. Будите мирни међу собом.

14. Молимо вас пак, браћо, поучавајте неуредне, утјешавајте малодушне, браните слабе, снесите свакога.
15. Гледајте да нико не враћа коме зла за зло;
16. Него свагда идите за добром, и међу собом, према свима.
17. Радујте се свагда.
18. Молите се Богу без престанка. На свачему захваљујте; јер је ово воља Божија у Христу Исусу од вас.
19. Духа не гасите. Пророштва не презирите.
20. А све кушајући, добро држите.
21. Уклањајте се од свакога зла.
22. А сам Бог мира да посвети вас цијеле у свачему;
23. И цијел ваш дух и душа и тијело да се сачува без кривице за долазак Господа нашега Исуса Христа.
24. Вјеран је онај који вас дозвољава, који ће и учинити.
25. Браћо! молите се Богу за нас.
26. Поздравите браћу сву цјеливом светијем.
27. Заклињем вас Господом да прочитате ову посланицу пред свом браћом светом.
28. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама. Амин.

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]